

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011376
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125011376.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX. XXXX XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 18. novembra 2025 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený XX. XXXX XXXX v Štúrove, trvale bydliskom Dubnica nad Váhom, toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

je vinný, že

1. 2. februára 2025 po 19:00 hod. pod vplyvom alkoholu v chatke bez popisného čísla na adrese C. D., E. F., G. H. F. E. XXX sa po predchádzajúcej hádke vyhrážal poškodenej bývalej družke I. J. slovami „zabijem ťa, zarezem ťa“, počas čoho v ruke držal kuchynský nôž šedo-bielej farby s celkovou dĺžkou 20 cm, dĺžkou čepele 10 cm a šírkou čepele 2 cm, čo u nej vyvolalo strach o jej život,

2. po tom, ako bol 8. mája 2025 v čase o 16:00 hod. vykázaný zo spoločného obydlika podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore na 14 dní (do 22. mája 2025 do 16:00 hod.) z chatky bez popisného čísla na adrese C. D., E. F., G. H. F. E. XXX, pod vplyvom alkoholu 18. mája 2025 najneskôr do 1:04 hod. do nej vstúpil napriek tomu, že 17. mája 2025 v čase o 19:00 hod. mu bola hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Dubnica nad Váhom uložená bloková pokuta za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch z dôvodu, že porušil predmetné vykávanie a zároveň obvinený 17. mája 2025 v presne nezistenom čase večer pred 00:00 hod. v uvedenej chate najskôr jedenkrát udrel poškodenú I. J. rukou zovretou v päsť do oblasti tváre, po čom obvinený v útoku pokračoval a opakovane udrel poškodenú do tváre a iných častí tela, pričom jej spôsobil zmliaždenie tváre, zmliaždenie v oblasti očí hlavne vpravo s krvným výronom, zmliaždenie v čelovej oblasti vľavo, zmliaždenie chrbta pravej ruky, zlomeninu čelustnej dutiny vpravo so zakrvácaním a zlomeninu spodiny pravej očnice typu „Blow out“, čím bola poškodená obmedzená na bežnom spôsobe života 17 dní, z toho závažne 3 dni a menej závažne 14 dní,

teda

- v bode 1. sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a na chránenej osobe – blízkej osobe a

- v bode 2. maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustil opakovaného konania, aby zmaril vykávanie zo spoločného obydlika vydaného podľa osobitného predpisu a inému úmyselne ublížil na zdraví,

čím spáchal

- v bode 1. prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a

- v bode 2. prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovanému na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd ukladá aj trest prepadnutia veci – kuchynského noža nezistenej značky, šedo – bielej farby s celkovou dĺžkou 20 cm, dĺžkou čepele 10 cm a šírkou čepele 2 cm, pričom podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom veci stáva štát.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, § 74 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj ochranný dohľad 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

25.08.2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) postupom podľa § 234 ods. 1 Tr. por. na Okresnom súde Trenčín („súd“) obžalobu 1Pv 251/25/3309 z 22.08.2025 na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX („obžalovaný“) pre podozrenie zo spáchania skutkov právne kvalifikovaných tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a to na skutkovom základe, že

1. pod vplyvom alkoholu dňa 02.02.2025 v čase po 19:00 hod. v chatke bez popisného čísla na adrese C. D., E. F., G. H. F. E. XXX sa po predchádzajúcej hádke vyhrážal poškodenej bývalej družke I. J. slovami „zabijem ťa, zarezem ťa“, počas čoho v ruke držal kuchynský nôž šedo-bielej farby s celkovou dĺžkou 20 cm, dĺžkou čepele 10 cm a šírkou čepele 2 cm, čo u nej vyvolalo strach o jej život,
2. pod vplyvom alkoholu po tom, ako bol dňa 08.05.2025 v čase o 16:00 hod. vykázaný zo spoločného obydlija podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore na 14 dní (do 22.05.2025 do 16:00 hod.) z chatky bez popisného čísla na adrese C. D., E. F., G. H. F. E. XXX, dňa 18.05.2025 najneskôr do 1:04 hod. do nej vstúpil napriek tomu, že dňa 17.05.2025 v čase o 19:00 hod. mu bola hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Dubnica nad Váhom uložená bloková pokuta za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch z dôvodu, že porušil predmetné vykázanie a zároveň obvinený 17.05.2025 v presne nezistenom čase večer pred 00:00 hod. v uvedenej chate jedenkrát udrel poškodenú I. J. rukou zovretou v päsť do oblasti nosa, po čom obvinený pokračoval v útoku a opakovane ju päsťou udieral do presne nezistených miest, pričom poškodenej spôsobil zmliaždenie tváre, zmliaždenie v oblasti očí hlavne vpravo s krvným výronom, zmliaždenie v čelovej oblasti vľavo, zmliaždenie chrbta pravej ruky, zlomeninu čelustnej dutiny vpravo so zakrvácaním a zlomeninu spodiny pravej očnice typu „Blow out“, čím bola poškodená obmedzená na bežnom spôsobe života 17 dní, z toho závažne 3 dni a menej závažne 14 dní.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že k stíhaným skutkom môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný. Priznáva len spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ostatné skutky nespáchal.

Nadväzujúc na vyhlásenie obžalovaného súd na návrh procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej I. J., svedkov K. L., M. B., I. N., O. P., K. O.,

O. K. H. a H. K., čítaním podľa § 263 ods. 1 Tr. por. zápisnice o výsluchu svedka I. C. (č. I. 52a a nasl.), čítaním podľa § 268 ods. 2 Tr. por. znaleckého posudku na osobu obžalovaného (č. I. 59 a nasl.), čítaním podľa § 269 Tr. por. listinných dôkazov, a to odborného vyjadrenia na č. I. 240 a nasl., lekárskej správy na č. I. 37, prepisov na č. I. 98 a 153, rozsudku na č. I. 155, potvrdenia na č. I. 255, záznamu o prejednaní priestupku na č. I. 259, zápisov o dychových skúškach na č. I. 171-173 a 260-261, z prílohovej obálky na č. I. 328 odpisu z registra trestov a výpisu z evidencie priestupkov a napokon oboznámením podľa § 270 ods. 1 Tr. por. zaisteného noža ako doličnej veci.

Obžalovaný spontánne vypovedal v zásade zhodne s jeho výpoveďou z prípravného konania. Spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia v celom rozsahu priznal a oľutoval. Spáchanie trestných činov nebezpečného vyhrážania a ublíženia na zdraví poprel.

Popísal, že po tom, ako vykonal trest odňatia slobody, ktorý súvisel tiež s trestnou činnosťou voči poškodenej, išiel bývať do C. D., E. F. na chatku nachádzajúcu sa vedľa rodinného domu číslo XXX, ktorú vlastní G. A. a nechala mu ju v užívaní, pretože pracoval u jej manžela. S poškodenou žil už pred výkonom trestu odňatia slobody, a to mnoho rokov. Poškodená vtedy nemala kde bývať, bývala vlastne na ulici, nemala nič a keďže mu jej bolo ľúto, pričom aj sestra poškodenej na neho naliehala, aby ju zobral bývať k sebe, pretože poškodená nemá nikoho, nič a nemá kde bývať. Rozhodol sa teda, že jej pomôže a zoberie ju bývať k sebe do chatky. Síce ju takto ubytoval u seba, ale intímne spolu nežili, to on už nemôže. Pár netvorili už niekoľko rokov. Trestné činy nebezpečného vyhrážania a ublíženia na zdraví nespáchal, je to výmysel opitej poškodenej. Tá pije pravidelne a okrem toho berie aj lieky na srdce alebo na tlak. Vypila vždy všetok alkohol, čo na chatke mal a všetky veci, ktoré tam mal, napríklad brúsky, televízor, krovínorez, pílu a podobne popredávala, asi aby mala peniaze na alkohol a drevo na kúrenie, keďže nikde nerobila.

02.02.2025 prišiel večer domov z fušky. Je pravda, že obaja potom mali vypité, ale absolútne nič sa neudialo, nehádali sa, nemali ani prečo. Poškodená v jednom momente zavolała policajtov, že sa jej on nebezpečne vyhráža s nožom, čo ale nebola pravda. Po údajnom vyhrázaní totiž nikam neodišla, zostala v chatke napriek tomu, že sa jej mal vyhrážať a policajti jej odporúčali odísť, čo dokazuje nielen to, že nemala žiadnu obavu, ale aj to, že sa jej nijak nevyhrážal. Nepoužíva slová ako „zarežem ťa“ alebo „zabijem ťa“ a nožičky neznáša, všetko je to výmysel poškodenej. Keď sa vrátil z polície, čo bolo asi na druhý deň, poškodená prišla naspäť do chatky, nemala kde bývať. Potom tam s ním bývala vo februári, marci, apríli a aj v máji. Ale nie celé dni, hocikedy odišla, niekedy aj na pár dní a znovu sa vrátila. Sem-tam aj varila, upratovala, robila sa, že sa zmenila. Nemali žiadne hádky ani konflikty.

Potom bol 08.05.2025 z chatky vykázaný, poškodená si vymyslela ďalšie nebezpečné vyhrážanie. Keď sa zas vrátil z polície, chcel ísť ku kamarátovi H. K., ale keď tam vošiel, sedela tam poškodená. Hneď teda odišiel, s poškodenou sa nebavil a išiel na chatku, z ktorej bol vykázaný. Poškodená bola zbalená a chystala sa do Trenčína do azylového domu, kde vtedy s prestávkami bývala. Bol presvedčený, že na chatku nepríde, tak tam išiel. V pondelok 12.05.2025 alebo utorok 13.05.2025 sa poškodená sama, dobrovoľne vrátila do chatky. Prosila ho, či jej nepomôže, že nemá kde bývať. Prišla aj s kamarátom – svedkom L., ktorý je chorý, chodí o barľách, pričom s ním vychádzal dobre. Obom dovolil bývať v chatke. Sľúbili mu, že svedok dostane 20.05. dôchodok a obaja pôjdu. Takto fungovali do konca týždňa, on chodieval na brigády, čiže tam cez deň nebýval a vracal sa poobede naspäť na chatu. Poškodená a L. nikde nepracovali boli stále na chatke a len pili. On im na to dával peniaze. 17.05.2025 bol tiež cez deň na brigáde, po práci okolo 13:00 hod. do chatky priniesol fľašu domácej pálenky a keďže mal narodeniny, všetci traja začali spoločne popíjať. Neskôr asi okolo 14:45 hod. išiel dole do dediny do pizzerie „u Jakuba“ kúpiť cigarety, lebo nemali čo fajčiť. Naspäť do chatky sa vrátil asi o 15:30 hod., pričom poškodená povedala, že si chce ešte vypiť, že jej má dať peniaze, že pôjde kúpiť alkohol. Dal jej 20,- € a ona išla kúpiť domácu pálenku. Keď sa vrátila, správala sa čudne, bola nafučaná, tiež bola viac opitá k čomu priznala, že u suseda vypila 3 alebo 4 poháriky. Nebola nijak zranená. Normálne komunikovali, všetko bolo v poriadku. Ešte nalievala z fľaše, ktorú priniesla od suseda a potom išla na záchod. Vtedy započul, že telefonuje, na čo povedal L., že za chvíľu určite príde policajti, pričom keď sa poškodená vrátila, spýtal sa jej, či volala políciu, čo poprela. O chvíľu ale prišla hliadka polície a on dostal pokutu za nerešpektovanie vykázania. Po tomto odišiel z chatky, išiel aj s L. dole do dediny, „u Jakuba“ si kúpili cigarety a išli naspäť do chatky, pretože si myslel, že to poškodenú už prešlo a aj tak nemali kde spať. Spoločne si vo vnútri chatky zapálili, pozerali televízor. L. sa ešte poškodenej pýtal, prečo volala policajtov, na čo ona nič nepovedala. On to nijako neriešil, nič poškodenej nehovoril a ani jej nenadával.

Keď dofajčil, išiel si ľahnúť do izby vedľa obývačky, pretože ráno mal ísť zase na brigádu. L. a poškodená ešte zostali pozerat' televízor v obývačke. Zobudil sa až na to, keď pre neho prišli policajti. Poškodenú nezbil, ani jej nijako inak fyzicky neublížil ani jej nijako nevyndal. Nemal na to dôvod. V chatke zostal preto, lebo chcel poškodenej pomáhať a nie ubližovať.

Poukázal tiež na to, že policajti, ktorí po neho prišli, mu hneď baterkou kontrolovali ruky, či ich nemá od krvi, čo sa ale nepotvrdilo. Keby poškodenú zbil do krvi, určite by nejakú jej krv mal na rukách. Poukázal aj na to, že mu už pri najmenšej námahe puchnú ruky, pričom ak by poškodenú skutočne udrel rukou zovretou v päšť, mal by veľmi opuchnuté hánky, čo sa ale tiež nepotvrdilo. Napokon naznačil, že motívom poškodenej obviníť ho z trestnej činnosti mohlo byť, keďže nemá kde bývať, aby mohla zostať na chatke, pokiaľ on bude vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Poškodená spontánne vypovedala tiež v zásade zhodne s jej výpoveďou z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní si na niektoré skutočnosti pre odstup času a zrejme aj to, že v čase spáchania stíhaných skutkov bola aj ona pod značným vplyvom alkoholu, presne nespomenula. Pokiaľ ale v tomto smere boli aj v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov (analogicky napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 23To/56/2024 z 28.11.2024, z ktorého vyplýva, že aj vyjadrenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že si z dôvodu odstupu času na niektoré skutočnosti nepamätá, je rozporom, ktorý je možné a s poukazom na § 2 ods. 11 Tr. por. aj potrebné odstrániť postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.) postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. čítané príslušné časti jej výpovedí z prípravného konania, ich obsahu sa pridržala, pričom rozpory vysvetlila práve už uvedeným.

V prvom rade uviedla, že obžalovaný je jej bývalý druh. Ich vzťah ale v čase stíhaných skutkov už skončil, kedy presne, to už nevie. Nechápe, prečo obžalovaný tvrdil, že spolu v minulosti netvorili pár. Každý vie, že boli pár. Bývali spolu aj v Dubnici nad Váhom na adrese Q. R. XXX, a to asi 5 rokov. Po tom, ako ho dala zavrieť za nebezpečné vyhrážanie, keďže robil somariny, pretože pil alkohol a bral aj tramal, sa nejako v decembri 2024 vrátil z výkonu trestu. Dovtedy na chatke bola sama, lebo trest vykonával viac ako rok a niekto sa musel starať o ich mačku. Počas výkonu trestu vyvolával jej a aj jej sestre, s ktorou bol tiež kamarát, aby mu poslali peniaze. Ona mu peniaze neposlala, lebo sa na chatke musela starať o dve zvieratá, nebolo tam ani drevo na kúrenie a musela sa starať aj o seba. Sestra mu peniaze poslala. Od jeho návratu bývali v chatke spolu. Neodišla od neho, pretože počítala s tým, že sa po viac ako roku vo výkone trestu zmení a piť nebude. Keď bol triezvy, bol iný človek, bol normálny. Vždy ju prehovoril, aby na chatku prišla, aby sa k nemu vrátila. Aj po výkone trestu bol najskôr normálny, nepil. Hádky začali vtedy, keď obžalovaný opäť začal piť a s ním začala piť aj ona. Hádky začínal obžalovaný výčitkami týkajúcimi sa výkonu trestu, že ho ona dala zavrieť, to mu vadilo.

Ku skutku z 02.02.2025, kde práve postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. bola čítaná jej výpoveď z prípravného konania, ktorej sa v celom rozsahu pridržala, uviedla, že sa opäť hádali ako následok pozitívneho alkoholu. Obžalovaný jej vytýkal, že ho dala dvakrát zavrieť. On sa jej vždy pri hádkach nejako vyhrážal, vždy si na hádku našiel zámienku, hlavne keď bol pod vplyvom alkoholu. Vtedy mu preplo a bol koniec. Detaily si moc nepamätá, počas vyhrážok ale držal v ruke nožík. Policajtov volala určite ona, pretože sa bála. Vyhrážal sa jej totiž, že ju zabije, že si ju odsedí, že sa nebojí basy. Bála som ho preto, že na ňu neraz siahol.

Ku skutku stíhanému v bode 2. obžaloby uviedla, že na chatke vtedy býval aj svedok L.. Cez deň bola ona aj L. na chatke, požívali alkohol. Obžalovaný bol doobeda v práci. Poobede sa vrátil a keďže mal narodeniny, všetci spoločne začali popíjať. Potom im došiel alkohol a tak išla kúpiť ďalší, na ktorý jej dal peniaze obžalovaný. Keď už boli opití, vznikli medzi ňou a obžalovaným nezhody. Keďže sa obžalovaného bála, zavolala policajtov. Policajti po príchode vec s obžalovaným riešili, pričom následne obžalovaný aj s L. niekam odišli. Ona zostala na chatke. Po nejakom čase sa vrátili a všetci spoločne pokračovali v popíjaní. Obžalovaný sa potom opäť začal rozčuľovať, že ho dala zavrieť a že stále volá policajtov. Vtedy ona sedela pri kuchyni na rohovej lavici a obžalovaný s L. na gauči v obývačke. V návale hnevu k nej potom obžalovaný prišiel a udrel ju päťou do tváre so slovami, že teraz môže volať policajtov. Na to sa akoby ukludnil, sadol si späť na gauč, z ktorého sa ale po chvíli opäť postavil a pokračoval v úderoch do jej tváre. Po chvíli sa opäť ukludnil a opäť si sadol späť na gauč. L. po celý čas sedel na gauči, nie je pravda, že by spal. Všetko zrejme videl, bol ale mimoriadne opitý. Ona bola tiež opitá, ale bitku si pamätá. Určite nebola opitá až tak, že by si takúto vec nepamätala. K tomu vysvetlila, že keď niekto niekoho trafi päťou do oka, ten trafený hneď vytriezvie, a takto dostala hneď niekoľko rán. Potom

ani nevie ako a narýchlo odtiaľ odišla. Bola celá od krvi, tá jej stekala po tričku. Vyšla na ulicu a žiadala pomoc. Odišla bez papúč a so zakrvaveným tričkom, bola celá krvavá. Po nejakej chvíli prišiel pán, ktorý zavolať policajtov a tí zavolať záchranku. L. o pomoc nežiadala, pretože ten bol veľmi opitý.

Od uväznenia obžalovaného na chatke býva sama, pracuje, chodí upratovať byty a nepije pravidelne, hlavne nie cez týždeň, lebo chodí do práce. L. bol v čase stíhaného skutku najviac opitý zo všetkých, pričom je tiež možné, že svojou výpoveďou chce pomôcť obžalovanému, pretože ten mu umožnil na chatke bývať a tiež mu vtedy zabezpečoval všetky potreby vrátane alkoholu. Ak by bol obžalovaný prepustený na slobodu, po tomto sa k nemu už nikdy nevráti.

Aj svedok L. spontánne vypovedal v zásade zhodne s jeho výpoveďou z prípravného konania. Najskôr popísal, že s poškodenou je kamarát, poznajú sa z ulice a nocľahárne, keďže obaja sú vlastne bezdomovci. Obžalovaného v živote stretol dvakrát. Prvýkrát ho stretol po Brezinou, kde ich poškodená vlastne aj zoznámila. Druhýkrát sa stretli, keď prišiel bývať na chatku k obžalovanému a poškodenej. To všetko sa udialo v priebehu roku 2025.

Na chatku prišiel asi 14.05.2025 a do skutku stíhanému v bode 2. obžaloby tam býval asi 3 dni. 17.05.2025 doobeda obžalovaný na chatke nebol. Oni s poškodenou sedeli na chatke, šúľali cigarety a pili. On vtedy pil veľa. Neskôr poobede prišiel aj obžalovaný a popíjať začali všetci spoločne. Postupne im ale dochádzal alkohol a tak obžalovaný poslal poškodenú kúpiť ďalší alkohol. Po nejakom čase sa poškodená vrátila do chatky s fľašou domácej pálenky, mala už dosť vypité. Následne pokračovali všetci spoločne v popíjaní a rozprávali sa. Vtedy obžalovaný poškodenej povedal niečo v tom zmysle, či ju srbí piča, či chce už ísť do Trenčína. Na to sa poškodená postavila, odišla na latrínu a zavolať policajtov. On nechápal prečo, ale je pravda, že už keď odchádzala na latrínu mu obžalovaný povedal, že za chvíľu určite prídu policajti, že ich poškodená určite išla zavolať. Policajti následne skutočne prišli a obžalovaného z chatky vykázali, pričom spoločne s ním išiel do dediny, kde obžalovaný bol kúpiť víno od K. D., pričom on ho čakal na zastávke. Keď za ním na zastávku prišiel obžalovaný, rovno tam otvorili jednu fľašu a dali si z nej. Začalo ale pršať, na čo obžalovaný povedal, že tak piča bude v suchu a oni budú moknúť, na základe čoho rozhodol, že idú na chatku. Keď tam prišli, normálne všetci spolu pokračovali v popíjaní vína. Potom má „okno“, nepamätá si, čo sa dialo, zobudil sa až na to, že tam prišli policajti. Pokiaľ si pamätá, nebol svedkom žiadnych konfliktov obžalovaného a poškodenej, tí na seba ani nekričali. Bola tam normálna atmosféra, všetci sa rozprávali, bavili, popíjali.

Svedok B. bol jedným z policajtov, ktorí 02.02.2025 zasahovali v Hornej Súči, časti Dúbrava na chatke nachádzajúcej sa vedľa rodinného domu číslo 444. Niekedy večer boli s kolegom vyslaní na dané miesto s tým, že volala pani, ktorá bola neskôr identifikovaná ako poškodená, ktorá uviedla, že ju napáda muž, ktorý bol neskôr identifikovaný ako obžalovaný. Cestou na chatku volal s poškodenou a povedal jej, aby prišiel, kde sa nachádzajú, opustila. Poškodená bola pod vplyvom alkoholu už na počutie v telefóne. Keď prišli na miesto, bol obžalovaný vonku pred chatkou a poškodená bola vo vnútri chatky a popíjala. Potom oboch vyťažovali. Poškodená popísala, že sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím a aj to, že vzal nôž a aj ten pri vyhrážkach použil. Toto poškodená zopakovala viackrát. Poškodená negovala, že by ju obžalovaný fyzicky nenapadol, modriny, ktoré mala, pripísala pádu. Mala premenlivú náladu, chvíľu plakala a vzápätí sa akoby smiala, bola žoviálna s tým, že toho veľa vypila. Obžalovaný nebol tak opitý, ako poškodená. Počas zákroku riadne spolupracoval, nebol agresívny. Viac-menej sa smial situácii, ktorá vznikla. Spomenul verbálny konflikt, resp. hádku s poškodenou a naznačil aj jeho dôvody (na ktoré si ale už s odstupom času nespomenul), rezolútne ale poprel vyhrážanie sa a nôž. Záver o dôvodnosti oznámenia poškodenou vyvodil z toho, že poškodená napriek jej stavu konzistentne opakovala, že sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím s nožom v ruke a z toho, že napriek tomu, že v chatke bol neskutočný neporiadok, poškodená s pomedzi viacerých v kuchyni položených presne identifikovala konkrétny nôž, ktorým sa jej obžalovaný vyhroził.

Svedok N. bol druhým policajtom, ktorý 02.02.2025 zasahoval na chatke. Mali vtedy s kolegom B. nočnú. Okolo 19:30 hod. až 20:00 hod. boli vyslaní preveriť oznámenie na chatku, pričom od operačného dôstojníka mali informáciu, že by malo ísť o nebezpečné vyhrážanie. Chatku, keďže nejde o štandardnú nehnuteľnosť, dlhšie hľadali. Cestou na miesto sa spojili s oznamovateľkou, ktorá bola neskôr identifikovaná ako poškodená, že prichádzajú, aby ich čakala. Po príchode ku chatke stál pred ňou muž, ktorý bol neskôr identifikovaný ako obžalovaný. Toho hneď začal on vyťažovať, pričom kolega B. išiel dovnútra vyťažiť poškodenú. Potom si navzájom vymenili svoje zistenia. Keď vyťažoval

obžalovaného, ten bol kľudný. Hovoril niečo v tom smere, že nevie, čo sa zas deje, že v minulosti bol kvôli poškodenej vo výkone trestu, pričom nepotrebuje problémy. Potvrdil, že sa vtedy s poškodenou pohádali. Pod vplyvom alkoholu boli obaja, poškodená ale na prvý pohľad viac. Fyzický útok zo strany obžalovaného poškodená negovala, opakovane ale trvala na tom, že sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím s nožom v ruke. Záver o dôvodnosti oznámenia poškodenou, rovnako ako svedok B., vyvodil okrem konzistentnej výpovede poškodenej napriek jej stavu aj z toho, že napriek tomu, že v chatke bol veľký neporiadok, poškodená s pomedzi asi desiatich v kuchyni položených presne identifikovala konkrétny nôž, ktorým sa jej obžalovaný vyhrozil. Poškodená tiež opakovala, že z obžalovaného má strach a spomenula aj to, že obžalovaný kvôli nej v minulosti bol vo výkone trestu. Bála sa, že keď odíde, obžalovaný ju určite zareže.

Svedok P., jeden z policajtov, ktorí v noci zo 17.05.2025 na 18.05.2025 boli vyslaní preveriť oznámenie do Hornej Súče, časti Dúbrava. Mala sa tam nachádzať zbitá žena. Vyslaní tam boli okolo polnoci, ale nevie, kedy tam prišli, miesto sa im dlhšie nedarilo nájsť. Potom ale spozorovali ženu, ktorú neskôr identifikovali ako poškodenú. Zastavili pri nej autom, pričom bola uplakaná, evidentne zbitá a okrem toho bosá. Bola tiež značne pod vplyvom alkoholu. Pýtali sa jej na zranenia, ktoré utrpela, pričom mala zjavnú podliatinu pod okom. Do pár minút prišla na miesto aj záchranka, pričom po jej príchode sa poškodenú snažili ďalej vyťažiť. Popísala im, že ju zbil kamarát, obžalovaný, pričom označila aj miesto, kde sa skutok mal stať, teda už viackrát spomenutú chatku. Na to sa k uvedenej unimobunke, chatke presunuli. Svietili si baterkami, pričom zistili, že chatka je otvorená a tak do nej vstúpili. Nachádzali sa tam dve osoby, ktoré ležali, pričom obžalovaný po vyzvaní ihneď predložil svoj občiansky preukaz. V rámci vyťažovania uviedol, že skutok si poškodená vymyslela z dôvodu, že ho chce vyštváť z chatky. Druhý muž verziu obžalovaného podporil. Potom obžalovaného obmedzili na osobnej slobode a dali mu fúkať. Obžalovaný bol vyzlečený, pričom si nevšimli, že by mal zranenia na rukách, alebo bol od krvi. Inak by to uviedli do záznamu. V chatke bol bežný neporiadok zodpovedajúci sociálnej situácii obžalovaného a poškodenej. Ak by tam boli stopy krvi, tiež by to uviedli do záznamu.

Svedok O. bol druhým policajtom, ktorý v noci zo 17.05.2025 na 18.05.2025 preveroval oznámenie v Hornej Súči. Mali vtedy s kolegom P. nočnú. Vyslaní tam boli okolo polnoci, ale nevie, kedy tam prišli, miesto sa im dlhšie nedarilo nájsť. Potom stotožnili bosú ženu, ktorú neskôr identifikovali ako poškodenú. Mala ublíženú, krvavú tvár, monokel a bola značne pod vplyvom alkoholu. Po príchode záchranky na miesto poškodenú ďalej vyťažovali, pričom tá im uviedla, že ju napadol obžalovaný. Na to sa presunuli ku už viackrát spomenutej chatke. Bola tma, takže si svietili baterkami. Po vstupe do chatky zistili, že sa tam nachádzajú dvaja muži. Bola s nimi ťažšia komunikácia, pretože tiež boli pod vplyvom alkoholu. V rámci šetrenia ďalej zistili, že obžalovaný pobytom na chatke porušil predchádzajúce vykázanie z nej a keďže vzniklo podozrenie na spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, obmedzili ho na osobnej slobode. Spomína si, že obžalovaný spal nahý, nespomína si, či mal zranenia na rukách. V priebehu vyťažovania obžalovaný napadnutie poškodenej poprel, uviedol, že je to vymyslené, že už v minulosti sa niečo podobné stalo. Druhý muž verziu obžalovaného potvrdil. V chatke bol „solídny“ neporiadok.

Svedok O. H. vo veci vypracoval odborné vyjadrenie č. 116/2025 (č. I. 240) a bol vypočutý aj na hlavnom pojednávaní, a to v procesnom postavení svedka. O tomto súd rozhodol napriek tomu, že menovaný je aj znalcom zapísaným v odbore a odvetví príslušnom na podanie znaleckého posudku. V prípravnom konaní totiž bol pribratý len opatrením na vypracovanie odborného vyjadrenia a nie uznesením na vypracovanie znaleckého posudku, čo jeho výsluch v procesnom postavení znalca vylučovalo.

V prvom rade sa pridržiaval toho, čo uviedol v odbornom vyjadrení a podrobne popísal, z akých podkladov pri jeho vypracovaní vychádzal. Na doplňujúce otázky vylúčil, že by zranenia poškodenej boli spôsobené jedným pádom. Vtedy by totiž neboli zranenia na oboch stranách hlavy, ale len na tej strane, na ktorú by spadla. Navyše zranenia spôsobené pádom na tvár, ako predostrel obžalovaný, sú jednak spojené so zranením nosa, ktorý z tváre vystupuje a pri páde na tvár je postihnutý ako prvý, čo ale u poškodenej nebolo a jednak s pádom tváre na nerovný tvrdý povrch, čo tiež predostrel obžalovaný, je spojené aj porušením kožného krytu – odrenina alebo rana, čo ale tiež u poškodenej nebolo. Navyše v daný deň malo byť mokro a tak keby k pádu poškodenej došlo vonku, okrem rán by bolo zrejme aj ich zašpinenie, ktoré nevyplývalo zo zdravotnej dokumentácie. On sám poškodenú vyšetril deň po stíhanom skutku, pričom si nevšimol nič, čo by nekorešpondovalo so zdravotnou dokumentáciou. Poškodená vtedy už nekrvácala a krvácanie nebolo popisované ani v zdravotnej dokumentácii. Nevyplýval ale z jeho

vyšetrenia útok na nos poškodenej, keďže na ňom neboli žiadne zranenia, a to ani podľa zdravotnej dokumentácie. Pokiaľ sa ohľadne predmetu, ktorým sa útočilo, vyjadril tak, že išlo o tvrdý predmet rovného, resp. hladkého povrchu, keďže nebola popísaná odrenina alebo rana s tým, že nositeľom pôsobiacej sily „iba“ mohla byť ruka zovretá do päste, s absolútnou istotou tento predmet nedokázal určiť, na mieste totiž nebol. Ide ale o typické poranenia tváre po útoku rukou zovretou v päšť, kde ani nie je nevyhnutná veľmi vysoká intenzita úderu, pretože kosti, ktoré mala poškodená zlomené, patria medzi najtenšie kosti v tele s hrúbkou do 1 mm. Úder potrebnej intenzity vôbec nemusel zanechať stopy na ruke útočníka.

Svedok K., kamarát obžalovaného a poškodenej, popísal, že vie o situácii u neho doma pri štadióne, kedy poškodená zavolala políciu kvôli údajnému konfliktu medzi ním a obžalovaným. Keď na miesto prišli policajti, útok obžalovaného voči nemu poprel, pretože žiaden útok nebol. Pochytili sa vtedy len obžalovaný a poškodená. Vtedy tiež všetci spoločne popíjali.

Svedok C. vypovedal, že v máji 2025 to bol on, kto volal na tiesňovú linku. Bolo to okolo polnoci a došlo k tomu tak, že sa už chystal spať, ale manželka mu povedala, že počula, že niečo strašné sa stalo, pretože z hlavnej ulice, ako je dúbrava, sa šíril krik o pomoc, v zmysle „pomôc, pomôžte mi ľudia, nevidím“. Na to otvoril okno a overil si to. Bosý potom išiel na terasu a počul, že skutočne tam niekto volá o pomoc. Dohodol sa s manželkou, že sa tam pôjde pozrieť. Zobral si baterku, obliekol sa a išiel na miesto, odkiaľ sa ozývalo volanie o pomoc. Na ulici si baterkou zasvietil do diaľky a vo vzdialenosti asi 100 metrov nad nimi videl nejakú osobu, o ktorej podľa hlasu usúdil, že je to žena. Prišiel teda za ňou a pýtal sa jej, čo sa stalo. Videl, že je bosá, uplakaná, krvavá. Mala krvavé ruky na predlaktí a aj krvavé stopy na tvári. Keď na ňu zasvietil tiež videl, že má riadne navreté oko. Reflexívne ale otočila hlavu od svetla z baterky, a tak zranenia detailnejšie nevidel. Začala ho hneď prosiť, aby zavolať záchranku alebo policajtov s tým, že ju niekto zbil, presné slová si nepamätá, ale mala to byť osoba z prostredia, kde býva. Zavolať teda policajtov. Keď tam čakali tak často hovorila, že ju to veľmi bolí, resp. páli, štípe, to oko. Poškodená určite bola pod vplyvom alkoholu.

Zo znaleckého posudku na č. 62/2025 osobu obžalovaného znalca O. O. vyplynulo, že u obžalovaného v čase stíhaného konania boli vylúčené vtedy prítomné, či predtým prekonané duševné ochorenia psychotického charakteru (schizofrénna psychóza, intoxikačné psychózy), afektívna porucha, či organické poškodenie mozgu. Bol vylúčený taktiež mentálny a kognitívny deficit, ktorý by mal forenzne významný vplyv na kritičnosť a úsudok obžalovaného. Obžalovaný sa v čase oboch stíhaných skutkov nachádzal podľa subjektívne udaného množstva skonzumovaného alkoholu ako aj výsledku dychovej skúšky v jednoduchej alkoholovej opitosti stredného stupňa. Nešlo o duševnú poruchu v užšom zmysle ale o obžalovaným svojvoľne navodený stav, kde sa uplatňoval iba prirodzený a očakávateľný účinok alkoholu na konanie – znižovanie zábran a kontrolných mechanizmov s následným eskalovaním emočnej instability, iritability a agresivity. Obžalovaný ale s konzumáciou alkoholu mal primerané životné skúsenosti a bol dostatočne spôsobilý pre posúdenie jeho vplyvu na konanie. V čase oboch skutkov neboli rozpoznávacie schopnosti obžalovaného nijako ovplyvnené a ovládacie schopnosti boli znížené vo forenzne nevýznamnej miere prirodzeným a očakávateľným účinkom alkoholu. Obžalovaný teda vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania a vedel svoje konanie vo forenzne nevýznamne zníženej miere ovládať. U obžalovaného boli preukázané atribúty závislosti od alkoholu v zmysle platnej medzinárodnej klasifikácie chorôb – syndróm závislosti, ide o diagnózu celoživotnú. Pobyť obvineného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, nakoľko skutok nebol determinovaný duševnou poruchou. Potenciálne riziko u obžalovaného spočíva v recidíve požívania alkoholu v nechránených podmienkach. Obžalovaný už absolvoval ambulatnú protialkoholickú liečbu, pričom abstinenciu porušil opakovane po jej ukončení. Preto znalec záverom navrhol uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou, ktoré posluží ako vonkajšia kontrola pri zlyhaní kontroly vnútornej. Prognóza obžalovaného do budúcnosti je otvorená a závislá od jeho schopnosti abstinovať od alkoholu v nechránených podmienkach (na slobode).

Na podklade odborného vyjadrenia č. 116/2025 svedka O. H. bolo ustálené, že poškodená pri fyzickom napadnutí od 17.05.2025 najneskôr do 00:04 hod. 18.05.2025 utrpela zmliaždenie tváre, zmliaždenie v oblasti očí hlavne vpravo s krvným výronom, zmliaždenie v čelovej oblasti vľavo, zmliaždenie chrbta pravej ruky, zlomeninu čelustnej dutiny vpravo so zakrvácaním a zlomeninu spodiny pravej očnice typu „Blow out“. Tieto zranenia vznikli priamym mechanizmom, tj. priamym pôsobením sily, kde jej nositeľom bol tvrdý predmet rovného, resp. hladkého povrchu, a to z dôvodu, že nebolo popísané porušenie

kožného krytu – odrenina alebo rana. Nositeľom pôsobiacej sily mohla byť ruka zovretá do päste. Zranenia poškodenej si vyžiadali nutnosť hospitalizácie a liečenia. Poškodená bude celkovo obmedzená na bežnom spôsobe života 17 dní, z toho 3 dni závažne a 14 dní menej závažne. Podľa rozsahu a charakteru zranení poškodenej ide z medicínskeho hľadiska ide o zranenia ľahké. Zranenie poškodenej nepredstavujú ťažkú ujmu na zdraví. Ak by sa útočila rovnakou silou ale tvrdším predmetom, zranenia poškodenej by boli vážnejšie. Rovnaký záver platí aj o útoku väčšou silou ale rovnakým predmetom.

Z lekárskej prepúšťacej správy Kliniky úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice Trenčín –z 20.05.2025 týkajúcej sa poškodenej bolo čítané, že tá tam bola prvýkrát hospitalizovaná 18.05.2025 o 2:05 hod., pričom bola privezená RZP s tým, že mala údajne byť napadnutá známou osobou, mala byť udieraná do hlavy. V bezvedomí nebola, nezvracala, po úraze údajne epistaxa, na mieste PZSR – dychová skúška na etanol: 2,5 promile.. V danom čase pacientka GCS15, ebrieta, HKK i DKK aktívne pohybuje, udáva algie hlavy a pr. ruky. Iné poranenia neguje. Vzhľadom na CT nález príjem na oddelenie. Po prvotných vyšetreniach 18.05.2025 vrátane CT je záver intrakraniálne bez hemorágie, blow-out fraktúra spodiny pravej orbity s herniáciou tuku do dutiny a tesným naliehaním m. rectus inferior na kostné fragmenty, retrobulbárny hematóm vpravo, bulbus bez evid. traumatických zmien, viaceré fraktúry pravej maxilárnej dutiny s hemosínom a zatečením do nosovej dutiny. 18.05.2025 o 8:29 hod. poškodená absolvovala ORL vyšetrenie, kde udala, že bola napadnutá známou osobou, udieraná do hlavy. Na úraz si pamätá, z nosa krvácala, zuby jej chýbali už pred úrazom, počuje dobre, dýcha sa jej dobre. V bezvedomí nebola, nezvracala, po úraze údajne epistaxa, na mieste PZSR – dychová skúška na etanol: 2,5 promile. Napokon je zaznamenaný aj priebeh liečby, podľa ktorého 51-ročná pacientka bola prijatá na tamjšie oddelenie s vyššie uvedenou anamnézou. CT bola verifikovaná fraktúra spodiny pravej orbity, retrobulbárny hematóm vpravo, fraktúry pravej maxilárnej dutiny s hemosínom. Neurologický bol nález v norme. Pre syndróm závislosti od alkoholu jej bolo doplnené psychiatrické vyšetrenie (a odporúčané protialkoholické liečenie ústavnou formou). Počas hospitalizácie bola afebrilná, cirkulačne stabilizovaná. Kontrolný neurologický nález bol v norme. Prepustená z oddelenia do ambulantnej starostlivosti.

Bol čítaný aj prepisov hovoru poškodenej („P“) na linku 158 z 02.02.2025 o 19:42 hod. s tým, že poškodená komunikovala s operátorom („O“), ktorý hovor prebehol doslovne takto: P: Dobrý, tu je J. zasa, O: Horná Súča koľko? Číslo domu pani J., P: No tam, kde je tá chatka (ďalej nie je rozumieť), O: Horná Súča kde pani J.?, P: Pri dome, oné, 43 alebo ja neviem koľko ešte, O: Ale pri čom? ... A. J., čo potrebujete, čo sa vám stalo? ... A. J., P: No prosím vás, môžete sem poslať hliadku?, O: Pošleme, len mi povedzte, čo sa stalo a kde ju mám poslať. Horná Súča..., P: Zle vás počujem, zle vás počujem, O: Horná Súča koľko?, P: Pri oném, pri onem, šak R. to vedia, O: Pri chatke?, P: Áno, nie, pri dome 344, onú to oné pri, to je chatka pri dome 44 alebo 344, neviem, O: 444, či 344?, P: No to je jedno oné, ale je to chatka, tuná, už ste boli vyše krát tu no, O: Chatka nejaká, hej?, P: Áno, je tam tá veľká še... (plače), O: A čo sa vám stalo, prečo plačete?, P: Lebo ma chcel udrbať za to, ja už som zbitá, O: A kto vás zbil? (počuť plač) Kto vás zbil pani J.?, P: Prosím vás prídite, O: Ale dobre prídeme, len mi povedzte kto vás zbil, P: B. B., Q. S.?, L.: Q.?, A.: B., L.: B.?, P: Ešte sa... áno, ešte sa vyhráza, že príde oné... a ja stojím venku, O: A máte nejaké zranenie?, P: Nie ešte, no ja už mám predtým zranenia, O: A teraz máte nejaké zranenie?, P: Ne, lebo som stihla ujsť, O: Takže stihla ujsť, P: No prídite niekto, lebo sa mi vyhráza, že (nie je rozumieť) tam byť, O: Vyhráza sa vám, že vás čo?, P: Ako?, O: Sa vám vyhráza, že čo?, P: No tak to je normálne u neho, O: Ale čím sa vám vyhráza?, P:

Že ma zabije, O: Že vás zabije... Dobre, tak počkajte, počkajte kdesi vonku mimo neho na hliadku, P: Dobre, O: Dobre, dobre, majte sa, dopočúta, P: Koľko to bude asi tak?, O: Neviem, pôjdu, pôjdu kolegovci hneď za vami hore... Hej? C. D. P. XXX, P: To nestíhate, nestíhate to, O: Dobre, dobre... Čakajte vonku niekde v bezpečí na hliadku, hej? V blízkosti, dobre?, P: No dobre, O: No, majte sa.

Tiež bol čítaný prepisov hovoru svedka C. („H“) na operačné stredisko z 18.05.2025 o 00:00:41 hod. s tým, že bola komunikácia svedka, policajta („PZ“) a záchranára („Z“), do ktorej sa zapojila aj poškodená („P“), ktorý hovor prebehol doslovne takto: Z: Dobrý deň, tiesňová linka záchranej zdravotnej služby, PZ: Ahoj kolega, máme hlásené z F., A. E. F. XXX nejakú zbitú ženu, Z: Dúbrava, to je Súča?, PZ: Je to Súča, áno. My tam ako polícia ideme, Z: Jasné, jasné v poriadku, díky, Z: Dobrý deň, tiesňová linka záchranej zdravotnej služby, čo sa deje?, H: Dobrý deň, asi vám to teraz kolegyňa povedala, Z: Nie. Povedala mi, len že je tam zbitá žena, H: Počkajte, počkajte, nehúkajte, ja nepočujem, keď teraz telefonujem, Z: Dobre, dobre, ako sa volá tam tá žena?, H: Vy sa voláte ako?, P: Baránková, H: J. I., Z: A koľko má rokov asi? Nemusíte presne, H: Koľko máte rokov?, P: 51, H: 51, Z: Dobre, dobre a bola napadnutá kým? Čo sa stalo?, H: Nejaký B. alebo niečo také, Z: Dobre, je pri vedomí, počujem, že plače.

Je nejako zranená?, H: Áno, áno, má celú tvár dobitú, Z: Krvavú. Dobre, H: No, má má aj oko opuchnuté, Z: V bezvedomí nebola, hej?, H: To neviem, teraz kráča bosá po ulici, Z: A asi je aj pod vplyvom nejakých omamných látok?, H: Alkohol určite, Z: Dobre. Aj rukami hýbe, nemá zlomené nič?, H: Áno, je v krátkom tričku a bosá, Z: Posádka tam ide, snažte sa ju len nejako zastaviť, aby neutekala, H: Však ja som tu pri ceste, počkám. Koľko vám to bude asi trvať?, Z: Polícia tam už je. My tam ideme tiež. My sme z Trenčína, tak to bude chvíľočku trvať. Keby sa niečo menilo, horšilo, volajte priamo na 155-ku, dobre? Keby odpadla alebo odišla odtiaľ. Dýcha normálne, iné problémy nemá? Že by vyslovene zvracala, tak to nie?, H: Nie, nie, Z: Dobre, dobre. Tak sanitka tam ide. Dopočutia, H: Vďaka, majte sa.

Podľa rozsudku súdu 3T/46/2022 z 14.06.2022, právoplatného 14.06.2022, bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi prokurátorom a obžalovaným, podľa ktorej obžalovaný priznal spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa dopustil voči poškodenej tým, že 18.02.2022 približne o 2:30 hod. v už viackrát spomenutej chatke pod vplyvom alkoholu zaútočil na poškodenú tak, že jej dal viacero úderov do tváre, čo súviselo s tým, že poškodenej 15.02.2022 pod vplyvom alkoholu telefonicky hrozil slovami, či jej má pichnúť nožík do chrbta a že ju obleje benzínom a zapáli, čo u nej vyvolalo strach o život. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 12 mesiacov za súčasného uloženia zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky a ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Podľa potvrdenia o vykázaní zo spoločnej domácnosti z 08.05.2025 bol obžalovaný v daný deň o 16:00 hod. podľa § 27a zák. č. 171/1993 Z. z. príslušníkmi OO PZ Nemšová vykázany z už viackrát spomenutej chatky a okolia 50 metrov od nej na 14 dní (do 22.05.2025 16:00 hod.), počas ktorého vykázania mu bolo zakázané priblížiť sa k poškodenej na menej ako 50 metrov.

Podľa záznamu o prejednaní priestupku OO PZ Dubnica nad Váhom 17.05.2025 o 20:00 hod. prejednálo priestupok podľa § 47 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Z. z., ktorého sa dopustil obžalovaný tým, že 17.05.2025 prišiel asi o 19:00 hod. do už viackrát spomenutej chatky, kde sa nachádzala poškodená, čím porušil vykázanie zo spoločného obydľia z 08.05.2025. Obžalovanému bola uložená bloková pokuta 30,- €.

02.02.2025 o 21:05 hod. bol obžalovaný podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu prístrojom Dräger Alcotest 7510 č. ARMF 0624, pričom mu bola nameraná hodnota 1,03 mg/L alkoholu v dychu. O 21:06 hod. bola aj poškodená podrobená dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu prístrojom Dräger Alcotest 7510 č. ARMF 0624, pričom jej bola nameraná hodnota 1,25 mg/L alkoholu v dychu.

18.05.2025 o 00:34 hod. bola poškodená podrobená dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A409179, pričom jej bola nameraná hodnota 1,09 mg/L alkoholu v dychu. O 01:04 hod. bol aj obžalovaný podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A409179, pričom mu bola nameraná hodnota 0,88 mg/L alkoholu v dychu.

Obžalovaný bol podľa registra trestov doposiaľ celkom 11-krát riešený v trestnom konaní, a to pre rôznorodú trestnú činnosť. Prvý nepodmienečný trest odňatia slobody 20 mesiacov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny mu bol uložený už v roku 1989, a to za spáchanie trestného činu dezercie podľa § 282 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.. 01.01.1990 mu ale bola udelená amnestia a toto odsúdenie má zahladené rozhodnutím súdu z roku 2005. Následne hneď v roku 1990 mu za spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. bol uložený trest odňatia slobody 4 mesiace, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky, kde ale 07.09.1992 bol nariadený výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny a obžalovaný bol z jeho výkonu podmienene prepustený 16.03.1993. Aj toto odsúdenie má zahladené rozhodnutím súdu z roku 2005. Potom v roku 1992 mu za spáchanie trestných činov krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny a obžalovaný bol z jeho výkonu podmienene prepustený 16.03.1993. Aj toto odsúdenie má zahladené rozhodnutím súdu z roku 2005. V období rokov 1994 až 20136 má evidované štyri odsúdenia

za rôznorodú trestnú činnosť (v roku 1994 trestný čin krádeže a poškodzovania cudzej veci, v roku 1997 trestný čin podvodu, v roku 2000 trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a v roku 2016 trestný čin krádeže), kde mu bol vždy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v rôznych výmerách. Všetky odsúdenia má zahladené rozhodnutím súdu z roku 2005. V relatívne blízkej dobe bol odsúdený súdom pod 3T/46/2022 s právoplatnosťou 14.06.2022 za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 12 roky, kde ale 05.09.2023 bol nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý obžalovaný vykonal 07.01.2024. Ďalej bol odsúdený súdom pod 0T/191/2022 s právoplatnosťou 29.11.2022 za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest 1.000,- € a trest prepadnutia veci. Napokon bol odsúdený súdom pod 6T/1/2024 s právoplatnosťou 19.06.2024 za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý obžalovaný vykonal 27.10.2024.

Vo výpise z evidencie priestupkov má obžalovaný evidované spáchanie celkom štyroch priestupkov, a to jedného na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, jedného proti verejnému poriadku, jedného zo 17.05.2025 (už spomenuté porušenie vykázania zo spoločného obydľia) a tiež jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil 14.03.2021, kedy v už viackrát spomenutej chatke nadával poškodenej slovami „kurva, piča vyjebaná, suka“.

Napokon bol oboznámený aj zaistený nôž, kde sa jedná o nôž kuchynský nezistenej značky, šedo – bielej farby s celkovou dĺžkou 20 cm, dĺžkou čepele 10 cm a šírkou čepele 2 cm.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať) a tiež prihliadnuc na skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní, súd aj so zreteľom na všetky platné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že stíhané skutky sa stali tak, ako sa obžalovanému kládlo za vinu (pričom skutková veta trestného činu ublíženia na zdraví bola za zachovania tzv. totožnosti skutku súdom upravená tak, aby zodpovedala výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, čo súd ešte rozvedie), tieto skutočne vykazujú všetky zákonné znaky skutkovej podstaty v bode 1. obžaloby stíhaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2. obžaloby stíhaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a spáchal ich obžalovaný.

Pri svojom rozhodnutí súd v súlade s § 278 ods. 2 Tr. por. môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Nadväzujúc na uvedené konštatuje, že na hlavnom pojednávaní boli prebraté skutočnosti a vykonané dôkazy viacerých skupín, pričom tieto možno rozdeliť aj vo vzťahu ku stíhaným trestným činom.

Totíž pokiaľ ide o v bode 2. obžaloby stíhaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (popri prečine ublíženia na zdraví), boli prebraté skutočnosti a vykonané dôkazy len jednej skupiny, a to tie, ktoré obžalovaného zo spáchania tohto trestného činu bez akýchkoľvek pochybností usvedčili.

Nielenže sa obžalovaný ku spáchaniu tohto trestného činu v celom rozsahu priznal a aj ho oľutoval, jeho priznanie podporujú aj ďalšie vykonané dôkazy, predovšetkým priame svedectvá poškodenej, L., P. I. O., nepriame svedectvo C. a napokon listinné dôkazy reprezentované predovšetkým potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia, záznamom o prejednaní priestupku a ďalšími doplňujúcimi listinnými dôkazmi.

Pokiaľ ide o konkrétne skutkové zistenia, súd len stručne sumarizuje, že na podklade vyššie vykonaného dokazovania bolo nepochybne dokázané, že obžalovaný bol najskôr 08.05.2025 o 16:00 hod. hliadkou OO PZ Nemšová podľa § 27a ods. 1 zák. č. 171/1993 Zb. na 14 dní (do 22.05.2025 16:00 hod.) vykázaný zo spoločného obydľia – chatky bez popisného čísla na adrese C. D., E. F., G. H. F. E. XXX (potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia). Následne toto vykázanie 17.05.2025 asi o 19:00 hod. porušil a do chatky prišiel, za čo mu hliadkou OO PZ Dubnica nad Váhom bola uložená bloková pokuta za priestupok

proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. (záznam o prejednaní priestupku). Napriek tomu všetkému do chatky pod vplyvom alkoholu (záznam o dychovej skúške) prišiel aj neskôr a zotrval v nej najneskôr do 18.05.2025 1:04 hod. (priame svedectvá poškodenej, L., P. a O., ktorí všetci obžalovaného v chatke v predmetnom čase videli, nepriame svedectvo C., ktorý od poškodenej mal informáciu, že obžalovaný bol v predmetnom čase v chatke a záznam o dychovej skúške, z ktorého vyplýva čas, kedy obžalovaný na danom mieste bol naposledy).

Týmto konaním obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty v bode 2. obžaloby stíhaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zák. (popri prečine ublíženia na zdraví). Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu totiž maril výkon rozhodnutia OO PZ Nemšová ako iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustil opakovaného (bezprostredne predtým bol OO PZ Dubnica nad Váhom postihnutý za priestupok na prakticky totožnom skutkovom a právnom základe) konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydla vydaného podľa osobitného predpisu. Pri obžalovanom sa pritom jedná o páchatela, ktorý v čase spáchania stíhaného skutku bol trestne zodpovedný z hľadiska veku a príčetnosti (tzv. subjekt skutkovej podstaty daného trestného činu). Napokon z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal v priamom úmysle (tzv. subjektívna stránka skutkovej podstaty daného trestného činu), teda vedel o vykázaní a záujem chránený Trestným zákonom porušiť chcel, čo jednak vyplýva z jeho konania a jednak aj sám potvrdil.

Iná situácia bola pri v bode 1. obžaloby stíhanom prečine nebezpečného vyhrážania a v bode 2. obžaloby (popri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia) stíhanom prečine ublíženia na zdraví, kde boli prebraté skutočnosti a vykonané dôkazy dvoch skupín.

Na jednej strane sú to tie, ktorými sa obžalovaný snažil zo spáchania oboch vyššie uvedených trestných činov „vyviniť“, kam treba v prvom rade zaradiť výpoveď jeho samotného a jeho obhajobnú argumentáciu (vo vzťahu k obojm stíhaným trestným činom), ale čiastočne aj svedectvo L. (vo vzťahu ku v bode 2. obžaloby stíhanému prečine ublíženia na zdraví), ktoré ale ohľadne skutkových záverov nebolo možné významne zohľadniť, čo súd ešte rozvedie. Na druhej strane sú to tie, ktoré obžalovaného zo spáchania oboch vyššie uvedených trestných činov bez akýchkoľvek pochybností usvedčili. Pri v bode 1. obžaloby stíhanom prečine nebezpečného vyhrážania ide predovšetkým o priame svedectvo poškodenej, nepriame svedectvá B. a N., listinný dôkaz – prepis telefonátu, ako aj ďalšie doplňujúce listinné dôkazy. Pri v bode 2. obžaloby (popri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia) stíhanom prečine ublíženia na zdraví ide predovšetkým opäť o priame svedectvo poškodenej, nepriame svedectvá P., O., O. H. a C. a listinné dôkazy – prepis telefonátu, odborné vyjadrenie a rozsudok súdu v inej trestnej veci, ako aj ďalšie doplňujúce listinné dôkazy. Všetky v rámci druhej skupiny spomenuté dôkazy totiž po ich vyhodnotení v súlade s kritériami uvedenými v § 2 ods. 12 Tr. por. predstavujú ničím nenarušenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchania daných trestných činov bez akýchkoľvek skutkových, rozumových a logických pochybností usvedčujúcu.

Čo sa týka skutkových zistení súvisiacich s v bode 1. obžaloby stíhaným prečinom nebezpečného vyhrážania, na podklade vykonaného dokazovania bolo nepochybne dokázané, že obžalovaný 02.02.2025 po 19:00 hod. (prepis telefonátu a svedectvá B. a N., z ktorých vyplýva čas oznámenia tejto udalosti) pod vplyvom alkoholu (záznam o dychovej skúške) v chatke sa po predchádzajúcej hádke (ktorú mimochodom okrem priameho svedectva poškodenej potvrdzuje aj nepriame svedectvá B. a N., ktorým sám obžalovaný túto hádku potvrdil) vyhrážal poškodenej ako jeho bývalej družke slovami „zabijem ťa, zarezem ťa“, počas čoho v ruke držal kuchynský nôž šedo-bielej farby s celkovou dĺžkou 20 cm, dĺžkou čepele 10 cm a šírkou čepele 2 cm, čo u nej vyvolalo strach o jej život (priame svedectvá poškodenej, nepriame svedectvá B. a N. a prepis telefonátu).

Ako je zrejmé, súd pri vyššie uvedenom závere vychádzal predovšetkým z priameho svedectva poškodenej, ktoré hodnotil jednotlivito ale aj v súhrne s nepriamymi svedectvami svedkov B. a N. a prepisom telefonátu, pričom prihliadol aj na viaceré logické súvislosti, a to napriek tomu, že obžalovaný spáchanie tohto trestného činu poprel s tým, že nič také sa nestalo, poškodená bola opitá, celé si to vymyslela, aby ho dostala z chatky, pričom z neho žiadnu obavu nemala, keďže v chatke zostala aj potom, ako volala na políciu.

Obhajobnú argumentáciu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú, ktorá bola učená v snahe vyhnúť sa trestnoprávnemu postihu. Nejde tu len o to, že obžalovaný môže na svoju obranu uvádzať čokoľvek,

dokonca môže aj klamať, pričom poškodená je viazaná prísahou a tak by automaticky mala vypovedať pravdivo a nič nezamlčovať, inak by sa mohla dopustiť trestného činu. Výpoveď poškodenej ale bola tak bezprostredne po spáchaní stíhaného trestného činu, ako a aj v priebehu celého konania nielen vo všetkých zásadných skutočnostiach konzistentná, ale okrem toho aj potvrdzovaná ostatným vykonaným dokazovaním. Treba tu upriamiť pozornosť, že konkrétne vyhrážky obžalovaného voči nej vrátane použitia noža pri ich vyslovení prezentovala úplne zhodne v prvotnom telefonáte, ako je zrejme z jeho prepisu, neskôr aj B., ako ten vypovedal a napokon aj v jej viacerých výpovediach v priebehu konania. Dôveryhodnosť výpovede poškodenej významne zvyšuje aj fakt, o ktorom vypovedali N. a B., že poškodená napriek tomu, že bola pod vplyvom alkoholu a v chatke bol veľký neporiadok, na kuchynskej linke spomedzi viacerých nožov označila konkrétny nôž, ktorým sa jej obžalovaný vyhrozil.

Ak obžalovaný poukazoval na opitnosť poškodenej, ktorá aj vyplynula zo záznamu o dychovej skúške, paradoxne aj to, že si v takom stave nielenže pamätala konkrétne vyhrážky, ale ešte aj vedela označiť spomedzi viacerých nožov nachádzajúcich sa na totožnom mieste konkrétny nôž, ktorým sa jej obžalovaný vyhrozil, len podporuje verziu poškodenej. Netreba tiež opomínať, že aj sám obžalovaný bol podľa záznamu o dychovej skúške pod vplyvom alkoholu, a tak si tiež na celé svoje konanie nemusí detailne spomínať. Verbálna alebo dokonca aj fyzická agresia obžalovaného pod vplyvom alkoholu nepochybne tiež z vykonaného dokazovania vyplýva.

Ak sa obžalovaný ďalej bránil tým, že poškodená si to celé vymyslela, aby ho dostala z chatky, žiada sa v prvom rade pripomenúť, že minimálne existenciu hádky medzi ním a poškodenou netvrdila len poškodená, ale aj sám obžalovaný, ktorý to potvrdil B. a N., ktorí obaja o tom zhodne vypovedali. Nedáva podľa názoru súdu žiadnu logiku obrana obžalovaného, že poškodená ho chcela dostať z chatky, keďže sám obžalovaný zároveň vypovedal, že poškodenej chcel pomôcť, tá nepracovala a tak on zabezpečoval celý chod domácnosti vrátane potrieb poškodenej, napríklad alkoholu. Skutočnosť, že by osoba, ktorá je výživou a zaopatrením odkázaná na inú osobu, tejto osobe bezdôvodne chcela ublížiť, uväzniť ju, čím by sa pripravila o zdroj výživy a zaopatrenia, podľa názoru súdu celkom oprávnené vyznieva ako logický nezmysel. Naopak je celkom zrejme, že ak obžalovaný chcel poškodenej pomôcť, zabezpečil jej výživu a zaopatrenie, nepáčilo sa mu, že po vzájomných hádkach, kedy on bol ten verbálne a fyzicky agresívny, ho poškodená opakovane nahlasovala polícii, čo bolo vždy predpolím jeho ďalšej verbálnej a fyzickej agresie pod vplyvom alkoholu tak, ako vypovedala poškodená. Toto podľa názoru súdu aj celkom zjavne predstavuje motív tohto trestného činu.

Obžalovaný tiež argumentoval, že poškodená z neho žiadnu obavu nemala, keďže v chatke zostala aj potom, ako volala na políciu. V tomto smere sa žiada predovšetkým pripomenúť, že pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov postačuje, ak verbálne alebo inak prejavovaná vyhrážka smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom je spôsobilá dôvodnú obavu u poškodenej osoby vyvolať, nemusí sa k nej vôbec dostať. Vzhľadom na vykonané dokazovanie však v tomto konkrétnom prípade platí nielen to, že priamo pred poškodenou boli vyslovené vyhrážky naplňajúce zákonnú dikciu, súčasne je ale zrejme aj obava poškodenej z toho, že obžalovaný jeho vyhrážky naplní. O tejto obave svedčí viacero faktov. V prvom rade ide o to, že logicky práve v dôsledku obavy poškodená telefonicky požadovala pomoc. Tiež je zrejme, že poškodená počas telefonátu plakala, čo jej obavu tiež dokazuje. Napokon túto obavu poškodená verbalizovala tak počas telefonátu, ako aj v jej konzistentných výpovediach v priebehu konania. Poškodená ďalej podľa oboznámeného rozsudku súdu v inej trestnej veci, kde išlo o fyzické násilie obžalovaného voči nej, ale aj oboznámeného výpisu z evidencie priestupkov, kde jeden priestupok spočíval vo verbálnom násilí obžalovaného voči nej, oprávnené mala dôvod obávať sa, že by obžalovaný mohol svoje vyhrážky naplniť, obzvlášť ak na ich umocnenie tentokrát do ruky vzal nôž. Keďže v minulosti už verbálne aj fyzicky agresívny bol, obdobné ako stíhané konanie mu rozhodne nebolo cudzie.

Konaním, ktoré mal súd vzhľadom na všetko skôr uvedené bez akýchkoľvek skutkových, rozumových alebo logických pochybností dokázané, obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty v bode 1. obžaloby stíhaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.. Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu sa totiž vyhrážal poškodenej smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu (tzv. základná skutková podstata) a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou, ktorú predstavoval do konania zaistený nožík a na chránenej osobe – blízkej osobe, ktorou bola poškodená ako jeho bývalá družka (tzv. kvalifikovaná skutková podstata). Aj

tu platia skoršie závery súdu o tom, že pri obžalovanom sa jedná o páchatela, ktorý v čase spáchania stíhaného skutku bol trestne zodpovedný z hľadiska veku a príčetnosti (tzv. subjekt skutkovej podstaty daného trestného činu) a že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal v priamom úmysle (tzv. subjektívna stránka skutkovej podstaty daného trestného činu), teda vedel o trestných následkoch jeho konania, keď predtým bol za obdobné konanie už odsúdený a záujem chránený Trestným zákonom porušiť chcel, keďže vyhrážky smrťou adresoval priamo poškodenej.

Čo sa týka skutkových zistení súvisiacich s v bode 2. obžaloby (popri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia) stíhaným prečinom ublíženia na zdraví, na podklade vykonaného dokazovania bolo nepochybne dokázané, že obžalovaný 17.05.2025 v presne nezistenom čase pred 00:00 hod. (prepis telefonátu, z ktorého vyplýva, že skutok sa stal pred samotným telefonátom) v chatke najskôr jedenkrát udrel poškodenú rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, po čom obvinený v útoku pokračoval a opakovane udrel poškodenú do tváre a iných častí tela (priame svedectvá poškodenej, nepriame svedectvá P., O., C. a O. H. a odborné vyjadrenie), pričom jej spôsobil zmliaždenie tváre, zmliaždenie v oblasti očí hlavne vpravo s krvným výronom, zmliaždenie v čelovej oblasti vľavo, zmliaždenie chrbta pravej ruky, zlomeninu čelustnej dutiny vpravo so zakrvácaním a zlomeninu spodiny pravej očnice typu „Blow out, čím bola poškodená obmedzená na bežnom spôsobe života 17 dní, z toho závažne 3 dni a menej závažne 14 dní (nepriame svedectvo O. H., odborné vyjadrenie a lekárska správa).

Súd aj pri vyššie uvedenom závere vychádzal predovšetkým z priameho svedectva poškodenej, ktoré hodnotil jednotlivo ale aj v súhrne s nepriamymi svedectvami P., O., C. a O. H. a tiež odborným vyjadrením a lekárskou správou, pričom prihliadol aj na viaceré logické súvislosti, a to napriek tomu, že obžalovaný spáchanie tohto trestného činu poprel s tým, že nič také sa nestalo, poškodená bola opitá, celé si to vymyslela, aby ho dostala z chatky, zranenia si mohla spôsobiť sama, on má problémy s opúchaním, ak by poškodenú udrel hánkami tak, že by jej zlomil kosti, háanky by mal opuchnuté, pričom policajti mu ruky prezreli a háanky opuchnuté nemal. Taktiež ak poškodená bola od krvi, nie je zrejme, prečo žiadna krv nebola na chatke, v jej okolí, na jeho rukách alebo oblečení.

Ani v tomto prípade súd obhajobnej argumentácii obžalovaného neuveril, vyhodnotil ju ako účelovú, učenú v snahe vyhnúť sa trestnoprávnemu postihu. Opäť tu ale nejde len o to, že obžalovaný môže na svoju obranu uvádzať čokoľvek, dokonca môže aj klamať, pričom poškodená je viazaná prísahou a tak by automaticky mala vypovedať pravdivo a nič nezamieňovať, inak by sa mohla dopustiť trestného činu. Výpoveď poškodenej bola tak bezprostredne po spáchaní stíhaného trestného činu, ako a aj v priebehu celého konania nielen vo všetkých zásadných skutočnostiach konzistentná, ale okrem toho aj potvrdzovaná ostatným vykonaným dokazovaním. Má zásadný význam, že fyzické napadnutie zo strany obžalovaného poškodená konzistentne prezentovala najskôr C., ako ten vypovedal a je to zrejme aj z prepisu telefonátu, ale neskôr aj P. a O., ako tí zhodne vypovedali. Vždy pritom za agresora označila práve obžalovaného, nie inú osobu.

Dôveryhodnosť výpovede poškodenej významne zvyšuje aj fakt, že neprichádza do úvahy iná osoba mimo obžalovaného, ktorá reálne mohla poškodenú fyzicky napadnúť. Na mieste totiž bol okrem obžalovaného a poškodenej bol už len L., ktorého za útočníka neoznačila poškodená, sám menovaný a ani obžalovaný.

Pritom to, že išlo o napadnutie inou osobou, vyplýva tak z charakteru zranení popísaných v odbornom vyjadrení a tiež výpovede O. H., ktorý jednoznačne vylúčil, že by zranenia poškodenej boli spôsobené jedným pádom. Vtedy by totiž poškodená nemala zranenia na oboch stranách hlavy, ale len na tej strane, na ktorú by spadla. Navyše zranenia spôsobené pádom na tvár, ako predostrel obžalovaný, sú jednak spojené so zranením nosa, ktorý z tváre vystupuje a pri páde na tvár je postihnutý ako prvý, čo ale u poškodenej nebolo a jednak s pádom na tvár na nerovný tvrdý povrch, čo tiež predostrel obžalovaný, je spojené aj porušenie kožného krytu – odrenina alebo rana, čo ale tiež u poškodenej nebolo. Bolo jednoznačne záverované, že pokiaľ ide o predmet, ktorým sa útočilo, išlo o tvrdý predmet rovného, resp. hladkého povrchu, keďže nebola popísaná odrenina alebo rana s tým, že nositeľom pôsobiacej sily mohla byť ruka zovretá do päste. Išlo totiž o typické poranenia tváre po útoku rukou zovretou v päšť. Úderov tiež muselo byť viac, keďže poškodená mala zranenú tvár na oboch stranách a aj zranenú ruku. Práve tento záver v spojení s tým, že poškodená o takomto útoku obžalovaného vypovedala konzistentne v priebehu celého konania, ale dokonca aj mimo konania, ako vyplýva z lekárskej správy, s absolútnou istotou znamená, že útočené bolo rukou zovretou v päšť a úderov bolo viac. Aj obrana

obžalovaného s týmto súvisiaci, že on má problémy s opúchaním, ak by poškodenú udrel hánkami tak, že by jej zlomil kosti, háanky by mal opuchnuté, pričom policajti mu ruky prezreli a háanky opuchnuté nemal, bola ostatným vykonaným dokazovaním vyvrátená. V prvom rade O. H. na konkrétnu otázku vypovedal, že nebola nevyhnutná veľmi vysoká intenzita úderu, pretože kosti, ktoré mala poškodená zlomené, patria medzi najtenšie kosti v tele s hrúbkou do 1 mm a úder potrebnej intenzity vôbec nemusel zanechať stopy na ruke útočníka. Tiež ale nie je bez významu, že útok rukou zovretou v päšť nemusí nevyhnutne znamenať len útok hánkami, ale môže znamenať aj útok prednou stranou päste, ako práve „nemotorne“ často udierajú osoby pod vplyvom alkoholu, pod ktorého vplyvom bol aj obžalovaný, ako je zrejmé zo záznamu o dychovej skúške. Pri takto vedenom útoku by rozhodne žiadne stopy na hánkach nevznikli.

Skutková veta tohto trestného činu však musela za zachovania tzv. totožnosti skutku byť súdom upravená tak, aby zodpovedala výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. O. H. totiž u poškodenej vylúčil útok na nos, keďže na ňom sám nezaznamenal a ani v zdravotnej dokumentácii neboli zaznamenané žiadne zranenia, pričom tiež poškodená vypovedala o tom, že obžalovaný ju najskôr jedenkrát udrel rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, po čom na nejaký čas s útokom prestal, ale po chvíli v ňom pokračoval a poškodenú opakovane udrel do tváre a iných častí tela, čo je súladné s výpoveďou O. H. a odborným vyjadrením.

Obranu obžalovaného, že ak bola obžalovaná od krvi, nie je zrejmé, prečo žiadna krv nebola na chatke, v jej okolí, na jeho rukách alebo oblečení, súd vyhodnotil ako irelevantnú. To, že poškodená bola znečistená krvou, vyplýva okrem jej vlastného svedectva aj zo svedectiev P., O. a C. a preto nie je dôvod o tom pochybovať. Pokiaľ sa krv nedostala do chatky alebo jej okolia, možno sa len domnievať, čo bolo toho dôvodom. Poškodená mohla krvácanie usmerniť tak, aby krv nekvapkala na zem. Tiež mohla z chatky a pozemku odísť ešte skôr, ako sa jej krvácanie spustilo, v ktorom smere sama naznačila, že ani nevie ako a hneď z chatky ušla zháňať pomoc, pričom vybehla bosá a len v základnom oblečení. Znečistenie krvou v chatke a na pozemku mohlo byť aj vyčistené, keďže medzi útokom a príchodom hliadky na chatku prešiel čas približne hodiny. Toto znečistenie krvou na pozemku mohol ďalej napríklad zmyť dážď, keďže vtedy nesporne pršalo. Napokon tiež nemožno vylúčiť, že takéto stopy nemuseli byť zadokumentované. Toto všetko sú však špekulácie, ktoré z hľadiska skutkového a právneho posúdenia nemajú podstatný význam, pretože znečistenie krvou popísala poškodená a viac svedkov a aj v lekárskej správe a odbornom vyjadrení bolo jasne popísané zakrvácanie niektorých zranení. Rovnako nie je rozhodné, že ani na rukách a oblečení obžalovaného krv nebola. Keďže podľa svedectiev P. I. O. obžalovaný spal nahý, nemožno vylúčiť, že sa predtým zakrvaveného oblečenia zbavil a stopy na svojom tele umyl.

Ak obžalovaný ďalej opäť poukazoval na opitost' poškodenej, ktorá aj vyplynula zo záznamu o dychovej skúške, svedectiev P., O. a C., ako aj lekárskej správy, paradoxne aj to, že si v takom stave nielenže pamätala útok, ale aj opakovane konzistentne za útočníka označovala obžalovaného a uvedomovala si, že jej bolo značne ublížené na zdraví, z ktorého dôvodu urýchlene (bosá a len v základnom oblečení) z chatky ušla zháňať pomoc, len podporuje verziu poškodenej. Ani tu netreba opomínať, že aj sám obžalovaný bol podľa záznamu o dychovej skúške pod vplyvom alkoholu, a tak si tiež na celé svoje konanie nemusí detailne spomínať. Navyše verbálna alebo dokonca aj fyzická agresia obžalovaného pod vplyvom alkoholu nepochybné tiež z vykonaného dokazovania vyplýva.

Čo sa týka L., ktorý vypovedal, že nebol svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, ako súd už naznačil vyššie, jeho výpoveď ohľadne skutkových záverov nebolo možné významne zohľadniť. Jednak poškodená uviedla, že u L. sa pomoci nemohla dovolať, pretože bol mimoriadne opitý. Aj sám L. priznal mimoriadnu opitost', pričom sa navyše vyjadril, že žiaden konflikt obžalovaného a poškodenej nevidel a mal zaspať ako prvý. Vyjadrenia obžalovaného, že L. mal ísť spať až po ňom a súčasne tvrdenie L., že nebol svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, považoval súd tiež okrem toho za pochybné, nedôveryhodné. Podľa vyjadrenia poškodenej, o ktorej vierohodnosti nemá súd vzhľadom na všetko už skôr spomenuté dôvod pochybovať, L. v čase skutku ešte nespál, spoločne s obžalovaným sedel na gauči. Súčasne bol ale najviac opitý zo všetkých, a tak si na nič ani nemusí spomínať. Takéto „okno“ potvrdil aj sám L. v jeho výpovedi. Ako tiež naznačila poškodená, nie je možné vylúčiť snahu L. pomôcť obžalovanému, ktorý mu nielenže umožnil bývať na chatke, ale súčasne mu vtedy zabezpečoval všetky potreby vrátane alkoholu.

Opakuje súd aj to, že nedáva podľa jeho názoru žiadnu logiku obrana obžalovaného, že poškodená si to celé vymyslela, aby ho dostala z chatky, keďže sám obžalovaný zároveň vypovedal, že poškodenej chcel pomôcť, tá nepracovala a tak on zabezpečoval celý chod domácnosti vrátane potrieb poškodenej, napríklad alkoholu. Skutočnosť, že by osoba, ktorá je výživou a zaopatrením odkázaná na inú osobu, tejto osobe bezdôvodne chcela ublížiť, uväzniť ju, čím by sa pripravila o zdroj výživy a zaopatrenia, podľa názoru súdu celkom oprávnené vyznieva ako logický nezmysel. Naopak je celkom zrejmé, že ak obžalovaný chcel poškodenej pomôcť, zabezpečil jej výživu a zaopatrenie, nepáčilo sa mu, že po vzájomných hádkach, kedy on bol ten verbálne a fyzicky agresívny, ho poškodená opakovane nahlasovala polícii, čo bolo vždy predpolím jeho ďalšej verbálnej a fyzickej agresie pod vplyvom alkoholu tak, ako vypovedala poškodená. Existenciu reálneho hnevu obžalovaného na poškodenú vo vzťahu k tomuto skutku ešte viac umocňuje, čo vypovedal L., že po vykázaní obžalovaného z chatky, keď obaja boli v dedine a na zastávke pili víno, obžalovaný rozhodol, že pôjdu späť na chatku so slovami, že piča bude v suchu a oni budú moknúť. Toto podľa názoru súdu tiež dokazuje motív tohto trestného činu.

Opakovane treba pripomenúť, že z oboznámeného rozsudku súdu v inej trestnej veci, kde išlo o fyzické násilie obžalovaného voči poškodenej, je zrejmé, že obžalovaný v minulosti už verbálne aj fyzicky agresívny voči poškodenej bol, obdobné ako toto stíhané konanie mu teda rozhodne nebolo cudzie.

Konaním, ktoré mal súd vzhľadom na všetko skôr uvedené bez akýchkoľvek skutkových, rozumových alebo logických pochybností dokázané, obžalovaný naplnil aj všetky znaky skutkovej podstaty v bode 2. obžaloby (popri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia) stíhaného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.. Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu totiž poškodenej úmyselne ublížil na zdraví (§ 123 ods. 2 Tr. zák.). Napokon aj tu platia skoršie závery súdu o tom, že pri obžalovanom sa jedná o páchatela, ktorý v čase spáchania stíhaného skutku bol trestne zodpovedný z hľadiska veku a príčetnosti (tzv. subjekt skutkovej podstaty daného trestného činu) a že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal v priamom úmysle (tzv. subjektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného trestného činu), teda vedel o tom, že poškodenej môže útokom na hlavu ublížiť na zdraví a záujem chránený Trestným zákonom porušiť chcel, pretože jeho konanie sa vyznačovalo opakovaním.

Okrem všeobecných zásad ukladania sankcií podľa § 33a Tr. zák. súd pri určovaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na pôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní činu, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania činu.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného zistené dve prirážajúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keď skutkami uvedenými v bodoch 1. a 2. spáchal viac trestných činov (konkrétne tri) a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keď pred spáchaním stíhaných skutkov už bol za trestný čin odsúdený (a toto odsúdenie nie je zahladené). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. súd u neho nezistil žiadnu. Ďalej je tiež zrejmé, že súd odsudzoval obžalovaného za spáchanie viacerých trestných činov. Musel mu teda v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zák. byť ukladaný tzv. úhrnný trest, nie však zvýšený podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., keďže žiaden zo stíhaných trestných činov nebol zločinom. Najprísnejšie trestným zo stíhaných trestných činov bol prečin nebezpečného vyhrážania s trestnou sadzbou od 6 mesiacov do 36 mesiacov. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že obžalovaný bol pred spáchaním v tomto konaní stíhaných trestných činov viackrát odsúdený za úmyselný trestný čin, a to majetkového ako aj násilného charakteru. Boli mu ukladané tak alternatívne a podmienené tresty odňatia slobody, ako aj tresty najprísnejšie, tj. nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré všetky sa ale evidentne minuli účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný napriek ich vykonaniu spáchal ďalšie úmyselné trestné činy. Preto súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné opäť uložiť trest odňatia slobody nepodmienený. Aplikujúc všetky ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd riadiac sa prezentovanými úvahami o druhu a výmere trestu, obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri strednej trestnej sadzbe 18 mesiacov, ktorý považoval za spravodlivý, primeraný a dostatočný na dosiahnutie jeho účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.. Tresty na samotnej dolnej hranici alebo pri dolnej hranici trestnej zákonom stanovenej trestnej sadzby mu totiž boli uložené viackrát a nevedli k jeho náprave. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže počas 10 rokov predchádzajúcich spáchaniu v tomto konaní stíhaného trestného činu obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia noža, ktorý bol použitý na spáchanie skutku uvedeného v bode 1. s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa jeho vlastníkom stáva štát.

Súd podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v súlade s odporúčaním znalca podľa znaleckého posudku obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické a liečenie, avšak nie v znalcom navrhovanej ambulantnej forme, ale vo forme ústavnej. V tomto smere súd poukazuje na dikciu aktuálne účinného znenia § 74 ods. 1 Tr. zák. a skutočnosť, že ochranné liečenie (liečenia) súd obžalovanému ukladal práve popri nepodmienečnom treste odňatia slobody.

Za splnenia podmienok podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému pre posilnenie účelu uloženého trestu a zavŕšenie nápravy uložil aj ochranný dohľad, a to na 24 mesiacov.

Len okrajovo súd ešte poukazuje, že s týmto konaním nebolo spojené tzv. adhézne konanie, keďže poškodená sa na hlavnom pojednávaní výslovne vyjadrila, že si nárok na náhradu škody neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.